

Miguel de Cervantes Saavedra

Marisa

Aquest anys se celebra el quatre-cents aniversari de la publicació del Quixot, aprofitant també que el dia 23 d'abril se celebra el Dia del Llibre i que amb esta data es commemora la data en que Cervantes va morir, he aprofitat per fer-vos un xicotet article. La informació està tretta de la enciclopèdia Activa multimedia de Plaza & Janés.

No se sap si Miguel de Cervantes va voler amb el seu Quixot crear la més universal de les novel·les, pero el cert és que ho va aconseguir. Si fem esment al nombre d'edicions, els idiomes a què ha estat traduïda o a les innombrables pàgines escrites que hi fan referència, no hi ha cap altra obra més popular. El Quixot és, sens dubte, un món en ell mateix. Gairebé tot el que ha estat creat per l'acció o el pensament humans es troba en el seu interior: les passions, els instints generosos i els destructius, la saviesa i la ignorància, l'aventura i la reflexió, la bellesa i la ridícula, el que

És lògic i el que és absurd escenes d'un sentit de l'humor innegable s'alternen amb situacions dramàtiques i moments de desesperació. El Quixot lluita pels seus ideals en un món que no l'accepta i que ell no comprén. Darrere aquesta lluita només resta la derrota i la resignació.

BIOGRAFIA

Miguel de Cervantes Saavedra va néixer a Alcalá de Henares el 1547. De jove va viure a Valladolid i a Madrid, i als vint-i-dos anys es va traslladar a Itàlia. Es va incorporar, després, a l'exèrcit i va lluitar en la batalla de Lepant, en què fou ferit i va perdre una mà. Al cap de quatre anys va ser fet presoner pels corsaris turcs, pero va aconseguir escapolir-se. Va tenir una filla il·legítima amb Catalina de Salazar i va treballar com a recaptador d'impostos. Després d'haver estat novament a la presó per suposats fraus en la recaptació, va escriure, entre altres obres, El Quixot, que va ser publicat el 1605. Cervantes va morir el 1616.

EL QUIXOT

Cervantes parteix d'una situació tan irònica com trista: don Alonso Quijano, hidalgo castellà, acaba per perdre el seny per la lectura constant de llibres de cavalleries, de tal manera que ell mateix es considera un cavaller errant. Convenç un llaurador, Sancho Panza, perquè l'acompanyi en les seves aventures, amb la promesa de fama i poder. Neces-

sita, a més a més, encomanar-se a una dama, per l'amor de la qual haura de lluitar, perquè així ho demanen les regles de cavalleria. Escull una humil camperola, Aldonza Lorenzo, que converteix en Dulcinea del Toboso. El Quixot, per les extenses terres de Castella, va a la recerca de situacions injustes i de dames o éssers indefensos en perill. Els seus veïns aconseguen mitjançant enganys fer-lo tornar. Abans de morir, el Quixot recupera el sentit comú i pren consciència dels disbarats que ha comes.

La ideologia de Cervantes. La paròdia del llibre de cavalleries. Sembla ser que Cervantes, home dotat d'un sentit de l'humor molt fi i molt atent a la societat de la seva època, considerava ridícula l'afeció desmesurada a les novel·les de cavalleries. Per a ell i per a altres intel·lectuals de l'època, la seva lectura era perjudicial, perquè distreia i allunyava de les feines quotidianes i de la vida real. En aquest context, potser Cervantes va pensar a fer un favor a la societat denunciant aquests aspectes negatius, sota la forma de paròdies.

El personatge, Alonso Quijano no és altra cosa que un hidalgo d'un poble mitjanament acomodats, amb la seva heretat i les seves ocupacions quotidianes basades en el lleure i la lectura. Cervantes tria aquest tipus de vida tranquil·la per fer encara més gran el contrast amb la bogeria que va dominant de mica en mica el protagonista. Aquesta pertorbació fa que es vegi ell mateix com un cavaller errant. La situació inicial anira donant lloc a un canvi en la seva actitud. El Quixot, desil·lusionat, veu cada cop més clara la crua realitat de la qual tant s'havia allunyat.